

Прим. № _____

ВКП-18(00).01

ЗАТВЕРДЖУЮ

Головнокомандувач Збройних Сил України
генерал-полковник

/підпис/

Руслан ХОМЧАК

“19” вересня 2020 року

ДОКТРИНА ПУБЛІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ

**Військова керівна публікація
військовим організаційним
структурам з порядку організації
публічної інформаційно-
комунікаційної діяльності у
Збройних Силах України**

СЕРПЕНЬ 2020

ОБМЕЖЕННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:

обмежень для розповсюдження немає.

**УПРАВЛІННЯ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ
ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ**

ПЕРЕДМОВА

Доктрина публічного спілкування розроблена робочою групою офіцерів Управління зв'язків з громадськістю Збройних Сил України, під керівництвом полковника Єріна Є.О., за загальною редакцією полковника Сеника Б.М, у взаємодії із представниками Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського, Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка та погоджена із заінтересованими структурними підрозділами Апарату Міністерства оборони України, органами військового управління Збройних Сил України, структурними підрозділами Апарату Головнокомандувача Збройних Сил України та Генерального штабу Збройних Сил України.

Доктрина публічного спілкування визначає систему принципів інформаційно-комунікаційної діяльності, а також систему поглядів на цілі, завдання та характер реалізації державної інформаційної політики у сфері національної безпеки і оборони, способи її реалізації та забезпечення у Збройних Силах України.

Положення Доктрини публічного спілкування обов'язково враховуються під час розроблення керівних документів та навчально-методичних матеріалів усіх сфер військової діяльності, а також внесення до них змін (поправок).

Усі питання, що стосуються Доктрини публічного спілкування, надсилати до Управління зв'язків з громадськістю Збройних Сил України на адресу: 03168, м. Київ, 168, Повітрофлотський пр-т 6, Управління зв'язків з громадськістю Збройних Сил України, електронна адреса pressa@mil.gov.ua, в телекомунікаційній мережі "Сєдо-М" – індекс 356, контактний телефон розробників для надання зауважень та пропозицій – 23865, (044)2262255.

ЗМІСТ

№	Назва розділу	стор.
	ПЕРЕДМОВА	
	ВСТУП	
	ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ	
	ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ	
	ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	
1	ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ПУБЛІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ	
2	ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ ПОСАДОВИХ ОСІБ	
3	ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНИХ ЗАХОДІВ	
4	ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ВИСВІТЛЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ В ОФІЦІЙНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ДЖЕРЕЛАХ	
	ВИСНОВКИ	
	ДЛЯ ЗАМІТОК	

ВСТУП

Застосування Російською Федерацією технологій гібридної війни проти України перетворило інформаційну сферу на ключову арену протиборства.

Агресор не відмовляється від своїх планів. Сьогодні Російська Федерація застосовує найновіші інформаційні технології впливу на свідомість громадян і спрямовує їх на розпалювання національної і релігійної ворожнечі, пропаганду агресивної війни, дестабілізації політичної обстановки та порушення суверенітету і територіальної цілісності України.

Комплексний характер загроз національній безпеці в інформаційній сфері потребує інноваційних підходів до формування та захисту інформаційного простору в сучасних умовах.

Розвиток технологічної складової інформаційного суспільства та зміна форм і методів діяльності засобів масової інформації створює навколо людини активне агресивне інформаційне середовище. Тому для ефективної протидії руйнівному інформаційному впливу деструктивної пропаганди держави-агресора та донесення достовірної інформації до військовослужбовців і громадянського суспільства, потрібно розвивати медіа-культуру громадян, вживати активних інформаційно-комунікативних заходів.

Ефективна реалізація публічних комунікацій є невід'ємною частиною діяльності військ (сил). Заходи публічних комунікацій повинні бути включені до процесу прийняття рішень щодо ведення військових операцій, розробки політик, програм тощо.

Доктрина публічного спілкування визначає основні принципи здійснення інформаційно-комунікаційної діяльності у воєнній сфері з урахуванням досвіду армій провідних країн-членів НАТО, особливостей виконання завдань під час проведення АТО та ООС.

Мета Доктрини публічного спілкування полягає у створенні та забезпеченні функціонування дієвої та ефективної системи публічного спілкування представників Міністерства оборони України та Збройних Сил України з суспільством, зовнішніми та внутрішніми аудиторіями.

Правовою основою Доктрини публічного спілкування є Конституція України, закони України, акти Верховної Ради України, Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України, Кабінету Міністрів України (з питань національної безпеки і оборони України), у тому числі Стратегія національної безпеки України та Стратегія воєнної безпеки України, а також міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ

Позначення військової публікації	Повне найменування військової публікації
	Наказ МО України “Про затвердження Інструкції про організацію розгляду звернень та проведення особистого прийому громадян у Міністерстві оборони України та Збройних Силах України” від 03.12.2005 № 722, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 16 грудня 2005 р. за №1512/11792
	Наказ МО України “Про затвердження Інструкції про порядок допуску журналістів, працівників засобів масової інформації на об’єкти Міністерства оборони України та Збройних Сил України” від 14.06.2012 № 399, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 09.07.2012 р. за № 1149/21461
	Наказ МО України “Про організацію висвітлення діяльності Збройних Сил України” від 17.04.2015 № 174
	Наказ МО України “Про затвердження порядку використання мережі Інтернет у системі Міністерства оборони України” від 28.12.2016 № 727 (зі змінами)
	Наказ МО України “Про затвердження Інструкції із забезпечення доступу до публічної інформації в Міністерстві оборони України та Збройних Силах України” від 13.06.2017 № 319, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06.07.2017 р. за № 827/30695
	Наказ МО України “Про затвердження Концепції стратегічних комунікацій Міністерства оборони України та Збройних Сил України” від 22.11.2017 № 612
	Наказ МО України “Про здійснення міжнародного співробітництва Міністерством оборони України та Збройними Силами України” від 19.12.2017 №665
	Наказ МО України “Про організацію роботи щодо оприлюднення публічної інформації у формі відкритих даних розпорядником якої є Міністерство оборони України” від 16.07.2019 № 384
	Наказ МО України “Про затвердження Положення про Департамент стратегічних комунікацій Міністерства оборони України” від 09.04.2020 №114

Позначення військової публікації	Повне найменування військової публікації
	Наказ Головнокомандувача ЗС України “Про затвердження Положення про Управління стратегічних комунікацій Апарату Головнокомандувача Збройних Сил України” від 14.04.2020 №14
	Наказ Головнокомандувача ЗС України “Про затвердження Положення про Управління зв’язків з громадськістю Збройних Сил України” від 03.06.2020 №44
	Наказ Головнокомандувача ЗС України “Про затвердження Інструкції зі зберігання і користування особовим складом Збройних Сил України засобами стільникового зв’язку та іншими електронними засобами” від 01.07.2020 №74
	Наказ ГШ ЗС України “Про організацію стратегічних комунікацій у Збройних Силах України” від 02.09.2016 №Д-20ДСК
	Наказ ГШ ЗС України “Про затвердження Інструкції з реалізації стратегічних комунікацій у Збройних Силах України” від 07.10.2016 № 374
	Наказ ГШ ЗС України “Про затвердження Положення про органи зв’язків з громадськістю (прес-служби) ЗСУ” від 11.04.2017 № 127
ВКДП 1-00(03).01	Наказ ГШ ЗС України від 26.12.2018 № 460 “Про затвердження Тимчасового порядку оформлення військових публікацій у ЗС України”
	Наказ ГШ ЗС України “Про затвердження та введення в дію Тимчасової доктрини застосування сил оборони держави” від 31.03.2020 № 124/ДСК
ВСТ 01.004.001-2004	Військовий стандарт “Воєнна безпека. Основні положення”
ВСТ 01.004.003-2009	Військовий стандарт “Воєнна політика. Терміни та визначення”
ВСТ 01.004.004-2014	Військовий стандарт “Воєнна політика, безпека та стратегічне планування. Інформаційна безпека держави у воєнній сфері. Терміни та визначення”
ВСТ 01.004.007-2017	Військовий стандарт “Воєнна політика, безпека та стратегічне планування. Система стратегічних комунікацій держави у воєнній сфері. Терміни та визначення”

Позначення військової публікації	Повне найменування військової публікації
ВСТ 01.004.002- 2019	Військовий стандарт “Воєнна безпека. Терміни та визначення”

ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Взаємодія з громадськістю – один з напрямків зв'язків з громадськістю щодо налагодження конструктивних відносин з громадським сектором, бізнесом, науковим та експертним середовищами з метою формування позитивної громадської думки і забезпечення сприятливих умов для виконання Збройними Силами України покладених на них завдань та функцій.

Внутрішня аудиторія – військово-цивільний персонал Збройних Сил України та члени їх родин (найближче оточення).

Внутрішні комунікації – комунікативна діяльність, спрямована на внутрішню аудиторію, що має міцний зв'язок із Збройними Силами України.

Зовнішня аудиторія – люди, що не належать до військово-цивільного персоналу Збройних Сил України та членів їх родин (найближчого оточення).

Зовнішні комунікації – комунікативна діяльність, спрямована на зовнішню аудиторію, ЗМІ та інші медіа-організації.

Інформаційно-комунікаційна діяльність – комплекс заходів з метою створення та розвитку інформаційних ресурсів, надання інформаційних послуг, задоволення інформаційних потреб та інформаційного супроводу діяльності Збройних Сил України.

Комунікація – процес передачі інформації (фактів, ідей, поглядів, емоцій тощо) вербальним, письмовим, друкованим, аудіовізуальним, електронним та іншим способом між суб'єктами або від суб'єкта до об'єкта інформаційно-комунікаційної діяльності та в зворотному напрямку.

Комунікативна діяльність – динамічна система забезпечення процесу комунікації, яка включає планування, реалізацію, координацію та контроль комунікаційних заходів, аналіз ефективності їх проведення.

Публічне спілкування – комплексна інформаційно-комунікаційна діяльність, спрямована на поширення та обмін достовірною офіційною інформацією у відкритому, публічному просторі.

Речник – посадова особа, визначена для оприлюднення офіційної позиції органу військового управління (військової частини) і надання громадськості та ЗМІ об'єктивної, достовірної та відкритої інформації.

Цільова аудиторія – соціальна група, об'єднана на основі певних параметрів (статі, віку, доходів, освіти, місця проживання, фаху тощо), на яку розраховано інформаційний вплив.

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

Скорочення та умовні позначення	Повне словосполучення та поняття, що скорочуються
1	2
АТО	Антитерористична операція
АГК	Апарат Головнокомандувача Збройних Сил України
ГШ	Генеральний штаб Збройних Сил України
ДССТ	Державна служба спеціального транспорту
ЗГ	зв'язки з громадськістю
ЗМІ	засоби масової інформації
ЗС України	Збройні Сили України
ІПсО	інформаційно-психологічні операції
ІССО	інші складові сил оборони
МО	Міністерство оборони
МПЗ	морально-психологічне забезпечення
НАТО	Північно-Атлантичний альянс
НЗФ	незаконні збройні формування
ОВУ	органи військового управління
ООС	Операція об'єднаних сил
РНБО	Рада національної безпеки та оборони України
СК (Стратком)	Стратегічні комунікації
УЗГ	Управління зв'язків з громадськістю Збройних Сил України
ЦВС	Цивільно-військове співробітництво

1. ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ПУБЛІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ

1.1. Публічне спілкування є невід'ємною частиною процесу стратегічних комунікацій у ЗС України та здійснюється під час проведення основних заходів публічної дипломатії, зв'язків з громадськістю, цивільно-військового співробітництва, морально-психологічного забезпечення, інформаційних, психологічних операцій та протидії негативному інформаційно-психологічному впливу, культурних, спортивних та інших публічних заходів взаємодії з громадськістю та інформаційно-комунікаційної діяльності.

Публічне спілкування здійснюється в загальній системі взаємодії з громадськістю, зовнішніх та внутрішніх комунікацій в ЗС України.

1.2. Основною метою публічного спілкування в ЗС України є задоволення інформаційних потреб зовнішніх та внутрішніх аудиторій, оприлюднення власної офіційної інформації, протидія негативному інформаційно-психологічному впливу для підтримання позитивного іміджу ЗС України та створення сприятливих умов виконання завдань за призначенням.

1.3. Загальні принципи публічного спілкування:

- оперативність;
- достовірність;
- об'єктивність;
- скоординованість;
- грунтовність;
- актуальність;
- інформативність;
- переконливість;
- доступність;
- безпечність.

1.3.1. Оперативність полягає у швидкому безпосередньому виконанні визначених завдань, своєчасному контролі та внесенні коректив у відповідні плани за напрямками діяльності.

1.3.2. Достовірність полягає у правильному сприйнятті інформації визначеною цільовою аудиторією, з чіткою аргументацією, що підтверджена фактами.

1.3.3. Об'єктивність полягає у поданні або розгляді визначеної інформації відсторонено, незважаючи на особисті уподобання чи вигоду.

1.3.4. Скоординованість полягає в узгодженні, упорядкуванні дій у керованій системі, приведенні їх у відповідність з поставленою метою.

1.3.5. Ґрунтовність полягає у вичерпній підготовці інформаційно-комунікаційних матеріалів за визначеною тематикою, повне розкриття всіх необхідних питань з відповідною нормативною базою.

1.3.6. Актуальність полягає у загальній значимості інформації та її важливості для визначеної цільової аудиторії в даний період часу.

1.3.7. Інформативність полягає у корисності та повноті поданої інформації, з урахуванням можливості її осмислення представниками визначеної цільової аудиторії.

1.3.8. Переконаливість полягає у викладенні інформації в логічній послідовності з аргументацією, яка не підлягає сумніву або не потребує додаткової перевірки, для спонукання до сприйняття або несприйняття даної інформації.

1.3.9. Доступність полягає у відповідності інформації та інформаційних ресурсів суті, місцю та часу, що забезпечують їх максимальне сприйняття визначеними цільовими аудиторіями з урахуванням соціальних бар'єрів.

1.3.10. Безпечність полягає у тому, що інформація, яка подається під час процесу публічного спілкування, не повинна містити даних з обмеженим доступом, а також уникати висвітлення відкритих даних, які можуть бути використані противником в своїх інтересах.

1.4. Метод публічного спілкування використовується для розповсюдження думок, ідей, що базуються на стратегічних наративах, серед загальної або цільової, зовнішньої або внутрішньої аудиторії. Всі аудиторії мають свої особливості сприйняття інформації, що базуються на певній системі цінностей. Ці особливості необхідно враховувати під час організації та проведення публічного спілкування.

Формами публічного спілкування є: публічні виступи, відкриті публічні заходи, участь у телевізійних та радіо-програмах, публікації в друкованих та електронних ЗМІ, рекламні щити та інші інформаційно-комунікаційні продукти, спрямовані на досягнення основної мети публічного спілкування.

1.5. Публічне спілкування потребує визначення конкретної мети, осмислення отриманого інформаційного завдання, ретельного планування, якісного виконання та контролю за результатами діяльності.

1.6. Організація та контроль результатів публічного спілкування покладається на безпосередніх керівників та визначених посадових осіб органів військового управління, військових частин, установ, організацій.

1.7. Планування заходів публічного спілкування здійснюється в загальній системі планування ЗС України. Плани мають розроблятися в форматі робочих матеріалів загального доступу, без включення до них відомостей, що становлять державну таємницю або впливають на безпеку застосування військ (сил) (якщо інший порядок не визначений командиром).

1.8. Організація публічного спілкування під час кризових ситуацій має базуватися на принципах активної кризової комунікації, що передбачає:

оприлюднення повідомлення про кризову ситуацію в найкоротший термін через офіційні джерела інформації, для уникнення спекулятивних викривлень з боку інших суб'єктів інформаційно-комунікаційної діяльності;

неприпустимість приховування суспільнозначущих фактів, викривлення інформації або подання завідомо неправдивих даних щодо кризової ситуації або її наслідків;

надання чітких, виважених, об'єктивних, узгоджених між собою коментарів щодо поточної ситуації, діяльності з її врегулювання, підсумків результату локалізації або усунення даної ситуації;

залучення до публічного спілкування представників вищого керівництва ЗС України з обов'язковою присутністю на місці події;

здійснення постійного моніторингу та оцінювання стану, змін та розвитку кризової ситуації, наслідків протікання кризи.

1.9. Загальні принципи публічного спілкування використовуються під час повсякденної діяльності та під час виконання завдань за призначенням в умовах особливого періоду, а також під час виконання завдань міжнародної співпраці та операцій з підтримання миру і безпеки.

2. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ПУБЛІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ ПОСАДОВИХ ОСІБ

2.1. Кожен військовослужбовець в очах суспільства є уособленням військової організації держави. Під час публічного спілкування, що здійснюється установою, організацією або особою, яка позиціонує свою належність до ЗС України, відповідна інформація сприймається зовнішньою та внутрішньою аудиторіями, як офіційна позиція ЗС України, тому участь у заходах з публічного спілкування повинна здійснюватись лише з дозволу старшого командира (начальника) або визначених ним уповноважених посадових осіб. Дії або бездіяльність всіх військових посадових осіб, що призвели до іміджевих втрат для ЗС України, є неприпустимими. Такі дії мають оцінюватись старшими командирами з наданням відповідних висновків.

Під час комунікації з іноземними громадянами або представниками іноземних та міжнародних організацій необхідно усвідомлювати, що в цей момент ви уособлюєте собою весь український народ та саму державу Україну. Для уникнення непорозумінь та помилкового сприйняття інформації необхідно враховувати культурні, релігійні та національні особливості іноземців, інформація має подаватись коротко та зрозуміло. За потреби, переклад має здійснюватись кваліфікованим перекладачем.

2.2. Командири (начальники) є головними розпорядниками інформації щодо підпорядкованих військових частин (установ) та всіх подій, пов'язаних з їхньою діяльністю. Виходячи з цього, командири або вповноважені ними особи, здійснюють відповідну комунікацію з громадськістю щодо важливих та суспільно-значущих тем. Вони особисто відповідають за поширену ними під час публічного спілкування інформацію.

Командири (начальники) постійно мають бути готовими до публічного спілкування з найважливіших питань життєдіяльності підпорядкованих військових частин (установ).

Для публічного оприлюднення офіційної позиції органу управління (військової частини) під час заходів публічного спілкування, надання ЗМІ фахових коментарів та роз'яснень з суспільно-значущих питань, своїм рішенням командир (начальник) призначає речників, за визначеними напрямками, з числа підпорядкованих посадових осіб.

2.3. Посадові особи, призначені для здійснення заходів публічного спілкування, зобов'язані пам'ятати, що:

вибір тематики публічного спілкування має залежати від поставлених завдань та умов обстановки, що склалась на даний час;

підготовку до проведення заходів публічного спілкування необхідно здійснювати завчасно та залучати до неї всіх необхідних фахівців за визначеними напрямками;

найбільш затребуваною є суспільнозначуща ексклюзивна інформація;

спосіб подачі інформації залежить від поставленої мети та особливостей цільової аудиторії;

інформація має бути достовірною та своєчасною, особа, яку викрили на поширенні неправдивої інформації, тривалий час не зможе мати довіру аудиторії, якщо спікер не володіє визначеною інформацією, це має бути зазначено, але в подальшому бажано надати таку інформацію запитувачу;

інформація має подаватися з урахуванням вимог щодо захисту інформації з обмеженим доступом та безпеки застосування військ (сил);

висвітлення персональних даних має відбуватися лише за згодою відповідних осіб;

у випадку загибелі особового складу інформацію необхідно офіційно оприлюднювати тільки після її доведення родичам загиблого;

оприлюднення інформації щодо діяльності військовослужбовців та підрозділів розвідки, Сил спеціальних операцій та інших структур спеціального призначення, здійснювати лише за погодженням з їх керівниками;

повага до аудиторії, дотримання етичних норм спілкування та поведінки, врівноваженість, витримка, тактовність, толерантність є обов'язковими атрибутами офіційної посадової особи під час публічного спілкування;

зворотній зв'язок є необхідною складовою розбудови довготривалих позитивних відносин між сторонами публічної комунікації;

побудова комунікаційної стратегії має базуватись на ґрунтовному аналізі вихідних даних, чіткому усвідомленні поставленої конкретної цілі та критеріїв оцінки ефективності інформаційно-комунікаційної діяльності;

в разі необхідності оприлюднення інформації, що стосується взаємодіючих військ (сил), дану інформацію необхідно погоджувати в обов'язковому порядку з визначеними представниками цих структур;

інформація під час публічного спілкування має подаватись виключно в межах компетенції визначеної посадової особи або організації, яку ця посадова особа представляє.

3. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНИХ ЗАХОДІВ

3.1. Публічними називаються заходи, спрямовані на забезпечення відкритості та прозорості діяльності, просування цілей ЗС України, створення їх позитивного іміджу в суспільстві із залученням визначених категорій громадян, представників громадськості та ЗМІ.

3.2. Рішення на проведення публічного заходу приймає безпосередній командир (начальник). У разі необхідності залучення представників ЗМІ, службою зв'язків з громадськістю визначеної військової частини, організації (установи) проводиться їх акредитація. У разі відсутності штатної служби зв'язків з громадськістю акредитацію проводить служба зв'язків з громадськістю, підпорядкована старшому командиру (начальнику).

3.3. Публічний захід має бути чітко спланованим та організованим. Перед початком публічного заходу необхідно визначити конкретну мету та цільову аудиторію цього заходу, необхідні для його проведення сили та засоби, визначити локацію, підготувати інформаційні матеріали та програму заходу, забезпечити анонсування та інформаційний супровід підготовки до проведення визначеного публічного заходу.

3.4. Під час проведення публічних заходів організатори мають вжити всіх заходів для максимально вигіднішого представлення даної події в інтересах ЗС України, при цьому не допустивши розголошення інформації з обмеженим доступом.

3.5. Під час проведення публічного заходу важливо:
на початку заходу довести учасникам правила поведінки та вимоги до фото відеозйомки під час публічного заходу;
створити сприятливу та відкриту атмосферу проведення публічного заходу;
з повагою відноситись до всіх учасників публічного заходу та сприяти задоволенню їх інтересів без завдання шкоди власним;
в разі порушення правил поведінки та вимог до фото-, відеозйомки під час публічного заходу вживати передбачені чинними нормативними актами заходів для усунення порушень;
по завершенні публічного заходу подякувати всім учасникам заходу, наголосити на готовності до подальшої співпраці, довести заходи посткомунікації та умови подальшої співпраці.

3.6. Будь-який публічний захід не завершується із закінченням події. Посткомунікація дозволяє закріпити надійний зв'язок з громадськістю для подальшої ефективної співпраці в інтересах ЗС України.

3.7. Оцінювання ефективності публічного заходу здійснюється на основі висновків щодо досягнення, часткового досягнення або невдачі у досягненні поставленої комунікаційної мети, яка була визначена в процесі планування та затверджена командиром.

Оцінка ефективності враховує порівняння прогнозованого та реального впливу публічного комунікаційного заходу на інформаційне середовище, реальну інформованість цільової аудиторії, а також вплив доведеної інформації, на суспільні настрої та зміни у поведінці цільової аудиторії.

4. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ВИСВІТЛЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ В ОФІЦІЙНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ДЖЕРЕЛАХ

4.1. До офіційних інформаційних джерел ЗС України належать офіційні вебсайти та офіційні сторінки в соціальних мережах, офіційні друковані видання органів військового управління, військових частин, установ та організацій. Також офіційна інформація може бути оприлюднена на інформаційних стендах, облаштованих та розміщених згідно з вимогами керівних документів, та оприлюднена офіційними посадовими особами в установленому порядку.

4.2. Публічна інформація в офіційних інформаційних джерелах висвітлюється тільки з дозволу безпосереднього командира (начальника) після попереднього погодження визначеними ним посадовими особами, з урахуванням всіх вимог чинного законодавства.

Для оприлюднення на офіційних інформаційних джерелах публічної інформації для іноземної аудиторії переклад має здійснюватись лише кваліфікованим перекладачем.

4.3. Офіційні інформаційні джерела призначені для оприлюднення виключно офіційної публічної інформації, що сприяє прозорості та відкритості діяльності суб'єктів владних повноважень, спрямованих на зростання рівня довіри до ЗС України в інтересах виконання завдань національної безпеки та оборони держави.

В офіційних інформаційних джерелах не допускається:

висвітлення інформації, не пов'язаної з офіційною діяльністю органів військового управління, військових частин, установ та організацій;

висвітлення інформації спрямованої на підтримку чи дискредитацію політичних діячів, партій та організацій, органів державної влади;

висвітлення інформації провокаційного, розважального чи сатиричного характеру (окрім офіційно затверджених рубрик та сторінок);
публікація привітань з особистими та неофіційними святами.

Під час оформлення інформаційних повідомлень не допускається використання зображень та символів, які:

не є чинними та офіційно затвердженими або без погодження відповідних авторських прав;

не мають відношення до визначених органів військового управління, військових частин, установ та організацій;

мають в своєму змісті грубі порушення норм та правил, встановлених у МО та ЗС України (окрім випадків засудження негативних тенденцій);

заборонені до використання на території України.

ВИСНОВКИ

З урахуванням досвіду публічного спілкування, особливо бойового досвіду набутого під час участі ведення АТО та ООС, починаючи з 2014 року, в міжнародних операціях, з урахуванням основних принципів та підходів армій провідних країн-членів НАТО, визначаємо, що підхід до публічного спілкування повинен бути чітко спрямованим на досягнення поставленої мети, з урахуванням інтересів ЗС України та громадськості, особливостей внутрішніх та зовнішніх аудиторій. Важливо під час проведення заходів публічного спілкування дотримуватись гнучкості та адаптивності в умовах зміни обстановки.

За своєю суттю публічне спілкування являє собою процес донесення, сприйняття, аналізу, взаєморозуміння, подальшого вираження, обміну інформацією для ефективного впливу на суспільну думку та мотивацію особового складу, формування позитивного іміджу ЗС України та негативного іміджу противника, що, в свою чергу, впливає на рівень обороноздатності України в цілому.

У разі належного дотримання основних принципів публічного спілкування значно зростає рівень довіри та підтримки в суспільстві, що позитивно впливає на їх імідж та сприяє якісному виконанню завдань за призначенням.

Публічне спілкування є ефективним методом розвитку взаємовигідних відносин між суспільством та ЗС України.

Подальший розвиток форм та методів, практичного інструментарію публічного спілкування тісно пов'язаний з розвитком новітніх технологій та інформаційного суспільства. Врахування перспективних тенденцій розвитку масових комунікацій є обов'язковим елементом організації діяльності всіх суб'єктів, залучених до процесу публічного спілкування.

